

Czwartek, 11 marca 2021 r.

P9_TA(2021)0088

Konflikt w Syrii – 10 lat od powstania

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2021 r. w sprawie konfliktu w Syrii po dziesięciu latach od wybuchu powstania (2021/2576(RSP))

(2021/C 474/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wcześniejsze rezolucje w sprawie Syrii, w szczególności rezolucję z 15 marca 2018 r. w sprawie sytuacji w Syrii ⁽¹⁾ rezolucję z 18 maja 2017 r. w sprawie strategii UE na rzecz Syrii ⁽²⁾, rezolucję z 4 lipca 2017 r. w sprawie reakcji na naruszenia praw człowieka w kontekście zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości, w tym ludobójstwa ⁽³⁾, rezolucję z 24 października 2019 r. w sprawie tureckiej interwencji wojskowej w północno-wschodniej Syrii ⁽⁴⁾, rezolucję z 26 listopada 2019 r. w sprawie praw dziecka z okazji 30. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka ⁽⁵⁾, i z 17 listopada 2011 r. w sprawie poparcia Unii Europejskiej dla Międzynarodowego Trybunału Karnego ⁽⁶⁾,
- uwzględniając oświadczenie Rady UE do Spraw Zagranicznych z 6 marca 2020 r. oraz ostatnie konkluzje Rady UE w sprawie Syrii z 14 października 2019 r., 16 kwietnia 2018 r. i 3 kwietnia 2017 r.,
- uwzględniając poprzednie oświadczenia w sprawie Syrii Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, w tym z lutego 2020 r. na temat dostępu do pomocy humanitarnej w prowincji Idlib, z 13 stycznia 2020 r. i 26 września 2019 r. na temat Syrii i z 9 października 2019 r. na temat wydarzeń w północno-wschodniej Syrii,
- uwzględniając decyzję wykonawczą Rady UE (WPZiB) 2021/30 z 15 stycznia 2021 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii ⁽⁷⁾, na mocy której na unijnej liście sankcyjnej osób odpowiedzialnych za brutalne tłumienie protestów umieszczono nowego ministra spraw zagranicznych Syrii;
- uwzględniając strategię UE na rzecz Syrii przyjętą 3 kwietnia 2017 r. oraz przyjęte 16 marca 2015 r. konkluzje Rady w sprawie regionalnej strategii UE dotyczącej Syrii i Iraku oraz zagrożeń ze strony ISIL/Daishu,
- uwzględniając wspólne oświadczenie ONZ i Unii Europejskiej jako podmiotów współprzewodniczących czwartej brukselskiej konferencji na temat wspierania przyszłości Syrii i regionu, która odbyła się 30 czerwca 2020 r.,
- uwzględniając poprzednie oświadczenia sekretarza generalnego ONZ na temat Syrii, w tym oświadczenia jego rzecznika z 1 i 18 lutego 2020 r.,
- uwzględniając ostatnie oświadczenie specjalnego wysłannika ONZ ds. Syrii Geira O. Pedersena skierowane do Rady Bezpieczeństwa ONZ 22 stycznia 2021 r.,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ odnoszące się do Syrii od 2011 r., w szczególności rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2254 (2015) zatwierdzającą plan działania dotyczący procesu pokojowego w Syrii, rezolucję nr 2249 (2015) w sprawie Islamskiego Państwa Iraku i Syrii oraz rezolucję nr 2533 (2020) w sprawie przedłużenia dostępu do przejścia granicznego Bab al-Hawa do 10 lipca 2021 r.,
- uwzględniając najnowsze raporty niezależnej międzynarodowej komisji śledczej do spraw Syrii przedłożone UNHCR 1 marca 2021 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 162 z 10.5.2019, s. 119.

⁽²⁾ Dz.U. C 307 z 30.8.2018, s. 117.

⁽³⁾ Dz.U. C 334 z 19.9.2018, s. 69.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0049.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0066.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 115.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 12 I z 15.1.2021, s. 3.

Czwartek, 11 marca 2021 r.

- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 71/248 z 21 grudnia 2016 r. ustanawiającą międzynarodowy, bezstronny i niezależny mechanizm wspomagający prowadzenie dochodzeń i postępowań karnych w sprawie osób odpowiedzialnych za najpoważniejsze zbrodnie na mocy prawa międzynarodowego popełnione w Syrii od marca 2011 r.,
 - uwzględniając oświadczenie UNICEF z 28 lutego 2021 r. w sprawie bezpiecznej reintegracji i repatriacji wszystkich dzieci w obozie al-Hol i w północno-wschodniej Syrii oraz sprawozdanie UNICEF z 2 lutego 2021 r. na temat sytuacji humanitarnej na całym terytorium Syrii w 2020 r.,
 - uwzględniając utworzenie w 2011 r. w Eurojust sekretariatu sieci punktów kontaktowych UE ds. ścigania ludobójstwa w celu prowadzenia dochodzeń w sprawie ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych, a także ich ścigania,
 - uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2003/444/WPZIB z 16 czerwca 2003 r. w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK)⁽⁸⁾, plan działania z 2004 r. dotyczący MTK i osiągnięcia powszechnej ratyfikacji i wdrożenia, a także zmieniony plan działania UE z 2011 r.,
 - uwzględniając statut rzymski MTK,
 - uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych i konwencje ONZ o prawach człowieka, których Syria jest stroną, w tym Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania,
 - uwzględniając poparte przez ONZ komunikaty z Genewy z 2012 r. i 2014 r.,
 - uwzględniając konwencje genewskie z 1949 r. i protokoły dodatkowe do nich,
 - uwzględniając Konwencję ONZ o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów,
 - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa z 9 grudnia 1948 r.,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że pod koniec lutego 2011 r. reżim syryjski aresztował, przetrzymywał i poddał torturom w Darze syryjskie dzieci za namalowanie na murach miasta graffiti krytykującego prezydenta Baszszara al-Asada; mając na uwadze, że 15 marca 2011 r. tysiące Syryjczyków w Darze i Damaszku wyszło na ulice, aby domagać się reform demokratycznych, uwolnienia więźniów politycznych, zaprzestania tortur, poszanowania praw człowieka i praworządności, organizacji wolnych i uczciwych wyborów oraz położenia kresu korupcji; mając na uwadze, że przez kolejne kilka lat do protestów społecznych dochodziło w całym kraju, począwszy od najważniejszych miast, takich jak Hims, Hama czy Idlib, oraz popularnych dzielnic Aleppo i Damaszku, a skończywszy na mniejszych miastach, takich jak Al-Hasaka na północnym wschodzie i Kafr Nubl na północnym zachodzie;
- B. mając na uwadze, że powstanie syryjskie w 2011 r. ukazało różnorodność etniczną i religijną Syrii, a udział w nim wzięli przywódcy wszystkich grup etnicznych i religijnych oraz wszystkich prowincji kraju;
- C. mając na uwadze, że odpowiedzialnością reżimu syryjskiego na uzasadnione aspiracje demokratyczne obywateli była niesłyszalna brutalna reakcja syryjskich sił bezpieczeństwa i podlegających mu sprzymierzonych bojówek; mając na uwadze, że ponad 500 tys. osób straciło życie, a ponad milion zostało rannych; mając na uwadze, że według Syryjskiej Sieci Praw Człowieka od marca 2011 r. śmierć poniosło ponad 230 tys. cywilów, w tym 88 % z rąk reżimu syryjskiego, 3 % – sił rosyjskich, 2 % – Daiszu i 2 % – zbrojnych grup opozycyjnych; mając na uwadze, że ponad 15 tys. cywilów zmarło w wyniku tortur, w tym 99 % w więzieniach reżimu; mając na uwadze, że od tego czasu ponad 150 tys. cywilów padło ofiarą wymuszonych zaginięć i pozostaje w areszcie, przy czym za 88 % przypadków odpowiada reżim syryjski, za 6 % – ISIL/Daisz i za 3 % – zbrojne grupy opozycyjne; mając na uwadze, że od tego czasu ponad 3 400 pracowników służby zdrowia padło ofiarą wymuszonych zaginięć lub pozostaje w areszcie, przy czym za 98 % przypadków odpowiada reżim syryjski;

⁽⁸⁾ Dz.U. L 150 z 18.6.2003, s. 67.

Czwartek, 11 marca 2021 r.

- D. mając na uwadze, że strony konfliktu, w tym siły rządowe i ich sojusznicy, antyrządowe ugrupowania zbrojne i organizacje terrorystyczne z listy ONZ, takie jak ISIL/Daisz, dopuściły się rażących naruszeń praw człowieka w różnym stopniu, w tym zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości; mając na uwadze, że taktyka stosowana zarówno przez brutalny reżim, jak i dżihadystów miała na celu unicestwienie sił umiarkowanych i prodemokratycznych; mając na uwadze, że wszystkie osoby odpowiedzialne za zbrodnie muszą ponieść konsekwencje;
- E. mając na uwadze, że reżim syryjski stosuje broń chemiczną, pociski Scud, artylerię konwencjonalną i bomby lotnicze, a także bomby beczkowe, bomby kasetowe i bomby zapalające w gęsto zaludnionych skupiskach ludności cywilnej, takich jak Hims, Hama i wschodnie Aleppo; mając na uwadze, że pokojowym demonstrantom, którzy doznali obrażeń w wyniku ostrzału przez syryjskie siły bezpieczeństwa, nie tylko odmówiono leczenia w szpitalach wojskowych i ośrodkach detencyjnych w całym kraju, ale także poddano ich torturom, w wyniku których ponieśli śmierć, o czym świadczy raport Cezara przedstawiony Radzie Bezpieczeństwa ONZ przez Francję w maju 2014 r.; mając na uwadze, że stale uniemożliwia się rodzinom pochówek zmarłych na cmentarzach; mając na uwadze, że całe miasta były oblegane i celowo głodzone; mając na uwadze, że w małych wiejskich miejscowościach dochodziło do zbiorowych akcji odwetowych w celu ukarania ludności, pozasądowych egzekucji i masakrowania setek mężczyzn, kobiet i dzieci, jak na przykład w Huli w maju 2012 r.; mając na uwadze, że komisja dochodzeniowa ONZ w sprawie Syrii informowała o systematycznym wykorzystywaniu gwałtu i przemocy seksualnej jako broni wojennej przez siły reżimu syryjskiego i ich bojówki;
- F. mając na uwadze, że za pośrednictwem swoich specjalnych wysłanników ONZ ustanowił szereg inicjatyw mających na celu zawieszenie broni między wszystkimi stronami, uwolnienie więźniów, zagwarantowanie dopływu pomocy humanitarnej do wszystkich części kraju, ochronę dziennikarzy i organizacji pozarządowych oraz zaangażowanie się w pluralistyczny dialog na rzecz politycznego rozwiązania konfliktu, który rozpoczął się po 2011 r.; mając na uwadze, że proces ten oraz posiadający mandat ONZ syryjski Komitet Konstytucyjny (SCC) pozostają w impasie;
- G. mając na uwadze, że SCC został powołany w październiku 2019 r. z zadaniem znalezienia politycznego rozwiązania konfliktu syryjskiego pod auspicjami specjalnego wysłannika ONZ ds. Syrii i zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2254 (2015); mając na uwadze, że pomimo swoich braków strukturalnych i ciągłego oporu Asada wobec konstruktywnej współpracy w ramach SCC, gremium to pozostaje kluczowym narzędziem służącym osiągnięciu pokojowego politycznego rozwiązania konfliktu;
- H. mając na uwadze, że od 2011 r. Rosja, przy poparciu Chin, zawetowała szesnaście rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, w tym w sprawie wniesienia kwestii Syrii do MTK oraz zwiększenia dostępu do pomocy humanitarnej; mając na uwadze, że Iran i Hezbollah bezpośrednio angażują się we wspieranie represji reżimu syryjskiego wobec ludności cywilnej; mając na uwadze, że od 2015 r. Rosja przeznacza zasoby logistyczne, dyplomatyczne i finansowe na interwencję zbrojną rosyjskich sił powietrznych na szeroką skalę, aby wesprzeć reżim syryjski;
- I. mając na uwadze, że od 2016 r. Turcja bezpośrednio interweniuje w Syrii z myślą o zajęciu północnych części kraju, składających się głównie z enklaw kurdyjskich, czym narusza prawo międzynarodowe, dokonując na przykład w październiku 2019 r. inwazji na terytoria kontrolowane przez Demokratyczne Siły Syrii; mając na uwadze, że w odpowiedzi na te działania Turcji kilka państw członkowskich UE formalnie zawiesiło sprzedaż broni do Turcji;
- J. mając na uwadze, że według państw współprzewodniczących Grupie Mińskiej OBWE Turcja przeniosła syryjskich najemników do Górskiego Karabachu;
- K. mając na uwadze, że globalna koalicja kontynuuje walki w Iraku, Syrii i na całym świecie, aby zniweczyć ambicje ISIL/Daisz oraz udaremnić działalność jego oddziałów i sieci;
- L. mając na uwadze, że w 2012 r. UE i jej państwa członkowskie zawiesiły stosunki dyplomatyczne z reżimem syryjskim; mając na uwadze, że po zamknięciu ambasad państw członkowskich UE na początku 2012 r. w grudniu tego samego roku UE zamknęła delegaturę UE w Damaszku;
- M. mając na uwadze, że w 2011 r. Rada przyjęła sankcje względem osób i podmiotów zaangażowanych w represje wobec ludności cywilnej, a zakres tych sankcji został w międzyczasie rozszerzony, aby umożliwić wynegocjowanie porozumienia politycznego; mając na uwadze, że w sankcjach tych przewidziano wyjątki motywowane względami humanitarnymi;

Czwartek, 11 marca 2021 r.

- N. mając na uwadze, że odpowiedź reżimu syryjskiego na powstanie doprowadziła do zniszczenia tkanki gospodarczej i społecznej Syrii; mając na uwadze, że od 2019 r. załamanie kursu funta syryjskiego pogłębił upadek gospodarki Libanu, a od marca 2020 r. – globalne konsekwencje gospodarcze pandemii COVID-19; mając na uwadze, że od 2019 r. ceny podstawowych produktów wzrosły o ponad 100 %;
- O. mając na uwadze, że w październiku 2013 r., pod olbrzymią presją międzynarodową, Syria podpisała i ratyfikowała konwencję o zakazie broni chemicznej po tym, jak przeprowadziła największe do tej pory ataki z użyciem broni chemicznej na skupiska ludności cywilnej na wschód od Damaszku we wschodniej Ghucie; mając na uwadze, że od tego czasu Zespół ds. Dochodzenia i Identyfikacji pod egidą OPCW wielokrotnie potwierdzał, że reżim syryjski ponosi odpowiedzialność za stosowanie broni chemicznej wobec ludności cywilnej; mając na uwadze, że w lipcu 2020 r. Rada Wykonawcza OPCW ponownie zwróciła się do reżimu syryjskiego o ujawnienie obiektów, w których znajduje się broń chemiczna;
- P. mając na uwadze, że w wyniku konfliktu niemal 7 mln osób stało się uchodźcami, a ponad 13 mln uzależnionych jest od pomocy humanitarnej, w tym 6 mln kobiet i dzieci, ponadto 6,8 mln osób zostało wewnętrznie przesiedlonych (IDP), a ponad 3 mln mieszka na trudno dostępnych obszarach oblężonych; mając na uwadze, że potrzeby humanitarne w Syrii zwiększyły się o jedną piątą w samym ubiegłym roku oraz że dodatkowe 4,5 mln Syryjczyków utraciło bezpieczeństwo żywnościowe, a 90 % żyje poniżej granicy ubóstwa; mając na uwadze, że nadal kluczowe znaczenie ma dostęp wszystkich potrzebujących osób do pomocy humanitarnej, a 40 % ludności Syrii mieszka na obszarach niekontrolowanych przez rząd; mając na uwadze, że oprócz ogólnego dostępu ludności do opieki zdrowotnej pandemia COVID-19 pokazała, jak ważny jest dostęp transgraniczny do północno-zachodniej i północno-wschodniej Syrii; mając na uwadze, że zima, a następnie powodzie, które dotknęły około 121 tys. osób w 304 ośrodkach dla IDP w północno-zachodniej Syrii, dodatkowo pogłębiły cierpienia ludności, która już i tak znajdowała się w niezwykle trudnej sytuacji; mając na uwadze, że rząd Syrii nadal nakładał surowe restrykcje na dostarczanie pomocy humanitarnej na obszarach znajdujących się pod jego kontrolą i w innych częściach kraju;
- Q. mając na uwadze, że około 12 tys. cudzoziemców, co do których istnieje podejrzenie, że mają bezpośrednie lub pośrednie powiązania z ISIL/Daiszem, jest więzionych w siedmiu obiektach prowadzonych przez Demokratyczne Siły Syrii w północno-wschodniej Syrii; mając na uwadze, że 9 tys. z nich przebywa w obozie al-Hol, największym w Syrii, w którym mieszka 64 tys. osób, głównie rodziny powiązane z ISIL/Daiszem, z czego 94 % stanowią kobiety i dzieci, w tym obywatele UE; mając na uwadze, że obecnie panujące tam warunki są bardzo niepokojące, zwłaszcza po dotarciu informacji o zabójstwach dokonywanych od początku bieżącego roku;
- R. mając na uwadze, że konflikt miał szczególnie poważny wpływ na życie i prawa człowieka dzieci w Syrii; mając na uwadze, że według Syryjskiej Sieci Praw Człowieka śmierć poniosło ponad 29 500 dzieci, w tym 78 % z rąk reżimu syryjskiego i irańskich bojówek, 7 % – sił rosyjskich, a 3 % – ISIL/Daiszu; mając na uwadze, że ponad 2,6 mln dziewcząt i chłopców zostało wewnętrznie przesiedlonych ze swoich domów, oraz mając na uwadze, że zdrowie psychiczne wielu syryjskich dzieci jest i będzie poważnie nadszarpnięte z uwagi na niewiarygodną brutalność konfliktu; mając na uwadze, że niezdolność dzieci w Syrii do uzyskania rejestracji urodzenia i dokumentów tożsamości naraża je na ryzyko bezpaństwowości; mając na uwadze, że miliony dzieci od lat nie mają dostępu do nauki, a obecnie 2,8 mln dzieci nie uczęszcza do szkoły w Syrii;
- S. mając na uwadze, że ciągłe ataki na placówki opieki zdrowotnej doprowadziły do zniszczenia syryjskiego systemu opieki zdrowotnej i sprawiły, że Syryjczykom trudno jest stawić czoła wyzwaniom, jakie przyniósł kryzys związany z COVID-19; mając na uwadze, że w całej Syrii działa mniej niż 64 % szpitali i 52 % ośrodków podstawowej opieki zdrowotnej; mając na uwadze, że według Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) 70 % pracowników służby zdrowia uciekło z kraju;
- T. mając na uwadze, że od początku konfliktu w Syrii jego znakiem rozpoznawczym były regularne ataki na placówki opieki zdrowotnej, co stanowi rażące naruszenie międzynarodowego prawa humanitarnego, i że ataki te były kontynuowane w 2020 r. podczas pandemii; mając na uwadze, że w ostatnim dziesięcioleciu coraz większa część społeczności międzynarodowej dostrzega systematyczny charakter ataków na placówki opieki zdrowotnej w Syrii, ale trudno jest jasno wskazać odpowiedzialnych mimo rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2139 (2014) i 2286 (2016); mając na uwadze, że sekretarz generalny ONZ powołał wewnętrzną komisję dochodzeniową ONZ, która przeanalizowała ograniczoną liczbę incydentów w północno-zachodniej Syrii w okresie od września 2019 r. do kwietnia 2020 r.;

Czwartek, 11 marca 2021 r.

- U. mając na uwadze, że rzecznicy i specjaliści z dziedziny pomocy humanitarnej nadal wyrażają obawy co do bezpieczeństwa i ochrony osób powracających i wysiedlonych z uwagi na warunki panujące w wielu częściach kraju oraz podejście rządu syryjskiego do kwestii pojednania politycznego;
 - V. mając na uwadze, że od 2011 r. UE i jej państwa członkowskie wyasygnowały 20 mld EUR na pomoc humanitarną, stabilizacyjną i pomoc na rzecz oporu dla Syryjczyków w kraju i w krajach sąsiadujących; mając na uwadze, że UE jest głównym organizatorem konferencji darczyńców w sprawie Syrii, które odbywały się w Brukseli przez cztery kolejne lata (2017–2020), oraz piątej konferencji brukselskiej, która ma odbyć się w dniach 29–30 marca 2021 r.;
 - W. mając na uwadze, że na mocy rezolucji Rady bezpieczeństwa ONZ nr 2533 (2020) z dnia 11 lipca 2020 r. w sprawie pomocy transgranicznej przedłużono otwarcie jedynie przejścia granicznego Bab al-Hawa na okres jednego roku – do 10 lipca 2021 r. – zamykając tym samym przejścia Bab al-Salam, al-Jarubija i al-Ramtha;
 - X. mając na uwadze, że od 2011 r. miliony Syryjczyków zostały pozbawione praw własności na mocy nowych syryjskich przepisów dotyczących własności, wymierzonych w osoby uchylające się od służby wojskowej lub uciekające z kraju bez uprzedniego zezwolenia;
 - Y. mając na uwadze, że wzgórze Golan są terytorium Syrii, a od 1967 r. są okupowane przez państwo Izrael;
 - Z. mając na uwadze, że przez cały czas trwania konfliktu różne strony dopuściły się wielu ataków na dziedzictwo kulturowe, włącznie z niszczeniem i płądowaniem stanowisk archeologicznych przez ISIL/Daish oraz wyburzaniem, grabieżą i zniszczeniami stanowisk archeologicznych oraz sanktuariów i grobów jezydów w mieście Afrin przez Syryjskie Narodowe Siły Zbrojne;
 - AA. mając na uwadze, że Rzymski Statut MTK, podpisany i ratyfikowany przez wszystkie państwa członkowskie, stanowi, iż najpoważniejsze przestępstwa budzące niepokój całej wspólnoty międzynarodowej, w szczególności ludobójstwo, zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie wojenne, nie mogą pozostać bezkarne;
 - AB. mając na uwadze, że od 2009 r. wszystkie państwa członkowskie ratyfikowały Rzymski Statut MTK; mając na uwadze, że w 2011 r. Rada utworzyła w obrębie Eurojustu sekretariat sieci punktów kontaktowych UE ds. ścigania ludobójstwa w celu prowadzenia dochodzeń w sprawie ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych, a także ich ścigania; mając na uwadze, że w strategii UE na rzecz Syrii wzywa się UE do promowania odpowiedzialności za zbrodnie wojenne popełnione w Syrii, co ma ułatwić pojednanie narodowe i sprawiedliwość w okresie przejściowym;
 - AC. mając na uwadze, że w 2018 r. po raz pierwszy powołano wspólny zespół dochodzeniowo-śledczy kierowany przez organy ścigania i organy sądowe we Francji i w Niemczech, aby ułatwić aresztowanie i ściganie syryjskich zbrodniarzy wojennych po opublikowaniu raportu Cezara w sprawie systematycznego głodzenia i torturowania dziesiątek tysięcy kobiet i mężczyzn w syryjskich ośrodkach detencyjnych od 2011 r.;
1. przekazuje wyrazy poparcia dla demokratycznych aspiracji Syryjczyków, którzy 10 lat temu, 15 marca 2011 r., wzięli udział w pokojowych demonstracjach w Darze, Damaszku i innych częściach kraju na rzecz demokratycznych reform; wyraża uznanie dla 500 tys. osób, które od wybuchu powstania ludowego padły ofiarą represji i konfliktu w Syrii; uważa, że przyszłość Syrii powinna leżeć w rękach Syryjczyków; wyraża poparcie dla jedności, suwerenności i integralności terytorialnej państwa syryjskiego i jego narodu;
 2. wyraża głębokie zaniepokojenie trwającym impasem politycznym i wyraża uznanie dla wysiłków specjalnego wysłannika ONZ Geira O. Pedersena na rzecz znalezienia politycznego rozwiązania konfliktu; podziela obawy specjalnego wysłannika dotyczące braku postępów; ponownie stwierdza, że trwałego rozwiązania konfliktu w Syrii nie można osiągnąć na drodze wojskowej; jest również zaniepokojony zapaścią gospodarczą i katastrofalnym kryzysem humanitarnym w Syrii;
 3. wyraża poparcie dla rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2254 (2015) ustanawiającej proces reformy konstytucyjnej pod przewodnictwem Syrii; głęboko ubolewa nad brakiem zaangażowania ze strony reżimu syryjskiego pomimo wielokrotnie wyrażanej przez przedstawicieli syryjskiej opozycji chęci i gotowości do negocjacji z reżimem syryjskim w sprawie opracowania nowej konstytucji Syrii; podkreśla w związku z tym potrzebę ustanowienia pod przewodnictwem ONZ mechanizmu kontroli, weryfikacji i sprawozdawczości dotyczącego zawieszenia broni;

Czwartek, 11 marca 2021 r.

4. sprzeciwia się wszelkiej normalizacji stosunków dyplomatycznych z reżimem syryjskim, dopóki w Syrii nie nastąpi żaden zasadniczy postęp, przy wyraźnym, trwałym i wiarygodnym zaangażowaniu w pluralistyczny proces polityczny; uważa, że w obecnej sytuacji zbliżające się wybory prezydenckie w Syrii zaplanowane na 2021 r. nie są wiarygodne w oczach społeczności międzynarodowej; stanowczo potępia spotkania posłów do PE z przedstawicielami reżimu syryjskiego i podkreśla, że posłowie ci nie reprezentują Parlamentu Europejskiego;
5. ubolewa, że niektóre podmioty jeszcze bardziej podzieliły rozdrobnioną syryjską opozycję, utrudniając proces genewski;
6. zdecydowanie potępia wszelkie akty okrucieństwa i pogwałcenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, w szczególności przez reżim Baszszara al-Asada, ale także przez podmioty rosyjskie, irańskie i tureckie, oraz wzywa Rosję, Iran i Hezbollah do wycofania wszystkich sił własnych i zastępczych znajdujących się pod ich dowództwem, z wyjątkiem sił uczestniczących w międzynarodowych misjach pokojowych lub stabilizacyjnych na mocy mandatu Rady Bezpieczeństwa ONZ; ubolewa nad rolą Rosji i Iranu we wspieraniu powszechnych represji reżimu syryjskiego wobec ludności cywilnej oraz przejścia przez nie procesu politycznego i zasobów gospodarczych Syrii;
7. wzywa Turcję do wycofania oddziałów z północnej Syrii, którą okupuje bezprawnie poza jakimkolwiek mandatem ONZ; potępia nielegalne przekazywanie przez Turcję kurdyjskich Syryjczyków z okupowanej północnej Syrii do Turcji w celu zatrzymania i ścigania, co stanowi naruszenie międzynarodowych zobowiązań Turcji wynikających z konwencji genewskich; wzywa do natychmiastowego odesłania wszystkich syryjskich więźniów, którzy zostali przewiezieni do Turcji, na okupowane terytoria w Syrii; wyraża zaniepokojenie, że wysiedlenia prowadzone obecnie przez Turcję mogą być równoznaczne z czystkami etnicznymi wobec ludności kurdyjskiej w Syrii; podkreśla, że nielegalna turecka inwazja i okupacja zagroziły pokojowi w Syrii, na Bliskim Wschodzie i we wschodniej części Morza Śródziemnego; zdecydowanie potępia wykorzystywanie przez Turcję syryjskich najemników w konfliktach w Libii i Górskim Karabachu, co stanowi naruszenie prawa międzynarodowego;
8. zdecydowanie wierzy w różnorodność religijną i etniczną Syrii; ubolewa nad długotrwałą dyskryminacją kurdyjskich Syryjczyków przez reżim syryjski; potępia ukierunkowane ataki reżimu syryjskiego na krytyków, takich jak laureat Nagrody Parlamentu Europejskiego im. Sacharowa i krytyk prezydenta al-Asada Ali Farzat, a także ataki reżimu syryjskiego na 124 kościoły chrześcijańskie, które udokumentowała Syryjska Sieć Praw Człowieka; zdecydowanie potępia ISIL/Daisz za zabójstwa członków mniejszości religijnych, a w szczególności zbrodnie ludobójstwa, jakich dopuścił się w latach 2014–2018 wobec jeźdźców oraz wyznawców szyzmu i chrześcijaństwa; głęboko ubolewa nad prześladowaniem mniejszości przez zbrojne grupy opozycyjne;
9. przypomina społeczności międzynarodowej o powadze i skali naruszeń praw człowieka w Syrii popełnianych przez różne strony konfliktu; zwraca uwagę, że reżim syryjski ponosi ogromną odpowiedzialność za podjęcie decyzji o zareagowaniu na pokojowe protesty niewyobrażalnymi środkami represji; przypomina o znaczeniu raportu Cezara oraz o tym, że w 2014 r. Francja potwierdziła Radzie Bezpieczeństwa ONZ wiarygodność zdjęć 11 tys. zidentyfikowanych więźniów, którzy w latach 2011–2013 zmarli w wyniku zagłodzenia i tortur w ośrodkach detencyjnych i szpitalach wojskowych w pobliżu Damaszku; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby poparły zalecenie komisji śledczej ONZ z marca 2021 r. w sprawie ułatwienia utworzenia zorientowanego na ofiary, niezależnego mechanizmu o międzynarodowym mandacie, którego zadaniem byłaby lokalizacja osób zaginionych lub ich szczątków, w tym ofiar znalezionych w masowych grobach;
10. stanowczo potępia zabicie 550 zagranicznych i syryjskich dziennikarzy przez reżim syryjski oraz kilkudziesięciu osób przez ISIL/Daisz i inne ugrupowania zbrojne; wzywa reżim syryjski do natychmiastowego uwolnienia 400 dziennikarzy, którzy według doniesień Syryjskiej Sieci Praw Człowieka są przetrzymywani w więzieniach;
11. z całą stanowczością potępia to, że gwałty na kobietach wykorzystuje się w czasie wojny jako swoisty rodzaj broni, a dopuszczają się tego zarówno reżim syryjski i jego bojówki, co udokumentowała Niezależna Międzynarodowa Komisja Dochodzeniowa ONZ, jak i ISIL/Daisz wobec jezydek i szytek; przypomina o roli kobiet w powstaniu w 2011 r. oraz o tym, jak ważna jest ich obecność na wszystkich szczeblach syryjskich struktur politycznych, gospodarczych i sądowych, w tym wymiaru sprawiedliwości w okresie przejściowym; ponownie zwraca uwagę na znaczenie włączania kobiet i młodych ludzi w proces rozwiązania konfliktu;

Czwartek, 11 marca 2021 r.

12. po raz kolejny zdecydowanie potępia rosyjskie ataki lotnicze, w których według Syryjskiej Sieci Praw Człowieka zginęło łącznie ponad 6 900 cywilów, w tym 2 tys. dzieci, z użyciem amunicji kasetowej, bomb próżniowych i pocisków raketowych dalekiego zasięgu, na niezależne media, szpitale, infrastrukturę humanitarną, w tym ponad 207 placówek medycznych, oraz syryjskie jednostki obrony cywilnej, w tym członków organizacji humanitarnej Białe Helmy; potępia podejmowane przez Rosję próby zniszczenia wizerunku Białych Helmów w zachodnich mediach poprzez ciągłą agresywną kampanię dezinformacyjną w mediach społecznościowych; z całą stanowczością potępia udział rosyjskich samolotów bojowych w atakach reżimu syryjskiego z użyciem broni chemicznej, jak chociażby w masakrze w Chan Szajchun w kwietniu 2017 r., bezpośrednio po której rosyjskie samoloty bojowe zbombardowały jedyny szpital, w którym udzielano pomocy ofiarom;

13. wzywa reżim syryjski do natychmiastowego uwolnienia 130 tys. niesłusznie zatrzymanych więźniów politycznych, w tym kobiet, mężczyzn i dzieci, za których zniknięcie odpowiadają syryjskie siły bezpieczeństwa; zdecydowanie potępia przetrzymywanie tych osób w straszliwych warunkach, systematyczne stosowanie wobec nich tortur, nieludzkiego traktowania i przemocy seksualnej, bez dostępu do sądu cywilnego, adwokata, opieki medycznej ani rodziny; podkreśla, że odmawia się im podstawowego prawa do rzetelnego procesu sądowego oraz ukrywa się informacje o ich aresztowaniu i torturach w celu wymuszenia fałszywych zeznań; wzywa władze syryjskie, aby niezwłocznie oraz bez przeszkód i wyjątków udzielały dostępu do ośrodków detencyjnych uznanym międzynarodowym humanitarnym organizacjom pozarządowym i organizacjom monitorującym przestrzeganie praw człowieka, bez konieczności uprzedniego powiadomienia;

14. podkreśla, że ISIL/Daisz nadal działa w regionie i nie został pokonany; wyraża zaniepokojenie trudnościami napotykanymi w zabezpieczeniu i pozyskiwaniu dowodów zbrodni popełnionych przez ISIL/Daisz oraz w odkrywaniu losów porwanych osób; wzywa UE i państwa członkowskie do wspierania działań prowadzonych w terenie, aby dokumentować i zabezpieczać dowody na popełnienie tych zbrodni; z zadowoleniem przyjmuje ściganie obywateli UE i państw trzecich, którzy wstąpili do ISIL/Daiszu;

15. jest zaniepokojony odradzaniem się ISIL/Daiszu na północnym wschodzie Syrii; pochwała działania koalicji międzynarodowej wymierzone przeciw ISIL/Daiszowi; podkreśla znaczenie stałego i trwałego zaangażowania USA w koalicję; potwierdza swoje poparcie dla wysiłków światowej koalicji przeciwko ISIL/Daiszowi i podkreśla istotny wkład Demokratycznych Sił Syrii jako sojusznika w walce z ISIL/Daiszem;

16. wyraża zaniepokojenie rosnącymi napięciami w irackim Kurdystanie, w którym w ostatnich latach panowała większa stabilność niż w Syrii i który udziela schronienia syryjskim uchodźcom;

17. potwierdza, że osoby odpowiedzialne za najpoważniejsze zbrodnie wagi międzynarodowej muszą być odpowiednio ścigane, w tym przez państwa członkowskie UE w przypadku braku innych międzynarodowych lub krajowych procedur sprawiedliwości okresu przejściowego; podkreśla, że w rozwiązaniu kwestii osób zatrzymanych i zaginionych muszą uczestniczyć wszystkie strony konfliktu, co stanowi fundament każdego procesu przejściowego mającego na celu zaprowadzenie pokoju;

18. przypomina, że MTK powinien pozostać głównym organem międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości badającym zbrodnie ludobójstwa, zbrodnie przeciwko ludzkości, zbrodnie wojenne i zbrodnie agresji; uważa, że brak rozliczania za zbrodnie sprzyja kolejnym okrucieństwom oraz potęguje cierpienie ofiar; nalega zatem na konieczność pociągnięcia do odpowiedzialności wszystkich sprawców, w szczególności poprzez zastosowanie zasady jurysdykcji uniwersalnej, oraz zapewnienia odszkodowań dla ofiar; podkreśla, że wprowadzenie środków sprawiedliwości naprawczej nie może czekać do zakończenia konfliktu, i wzywa UE i jej państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia dla procesów prowadzonych przez reprezentatywne grupy Syryjczyków; stanowczo potępia Rosję za to, że przy poparciu Chin 16 razy przeciwiała się na forum Rady Bezpieczeństwa ONZ wniesieniu kwestii Syrii do MTK;

19. z zadowoleniem przyjmuje pierwsze w historii skazanie funkcjonariusza służb bezpieczeństwa reżimu syryjskiego za współudział w zbrodniach przeciwko ludzkości przez sąd w Koblencji, w Niemczech, w dniu 24 lutego 2021 r.;

20. docenia wysiłki podejmowane od 2019 r. przez państwa członkowskie UE, aby zapewnić szerokie międzynarodowe poparcie dla zapisania w budżecie ogólnym ONZ długoterminowego finansowania na rzecz międzynarodowego, bezstronnego i niezależnego mechanizmu wspierającego prowadzenie dochodzeń i postępowań karnych w sprawie osób odpowiedzialnych za najpoważniejsze zbrodnie na mocy prawa międzynarodowego popełnione w Syryjskiej Republice Arabskiej od marca 2011 r. (mechanizm IIIM);

Czwartek, 11 marca 2021 r.

21. z zadowoleniem przyjmuje powołanie francusko-niemieckiego wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego, który pomaga ścigać zbrodnie przeciwko ludzkości udokumentowane w raporcie Cezara; z zadowoleniem przyjmuje wydane przez Francję i Niemcy w 2018 r. międzynarodowe nakazy aresztowania trzech wysokiej rangi funkcjonariuszy służb bezpieczeństwa; pochwała rolę, jaką lokalne syryjskie organizacje pozarządowe odgrywają w weryfikacji, dokumentowaniu, gromadzeniu i ochronie dowodów zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych, a także uzupełniającą rolę organizacji pozarządowych takich jak Komisja Rozliczalności i Sprawiedliwości Międzynarodowej, które wspierają europejskie organy ścigania i organy sądownicze w skutecznym ściganiu osób odpowiedzialnych za zbrodnie wojenne przebywających na terytorium państw członkowskich UE; wzywa UE do zapewnienia Syryjczykom większej liczby szkoleń prawniczych, aby ułatwić im walkę z bezkarnością;

22. wzywa Komisję do przedstawienia planu działania UE w sprawie bezkarności, który będzie zawierał osobny rozdział poświęcony Syrii; podkreśla, że ten plan działania powinien ułatwić koordynację i harmonizację zasobów i działań państw członkowskich w celu ścigania zbrodniarzy wojennych w UE; jest zdania, że sprawiedliwość okresu przejściowego odgrywa zasadniczą rolę w zapewnieniu trwałego pokoju; wzywa UE do uruchomienia specjalnego europejskiego funduszu na rzecz ofiar zbrodni przeciwko ludzkości w Syrii;

23. wspiera wysiłki państw członkowskich zmierzające do usprawnienia koordynacji służb sądowniczych, policyjnych i imigracyjnych poprzez stworzenie połączonych jurysdykcji, aby zapewnić wzajemność ich kompetencji sądowych i ułatwić ściganie zbrodni; podkreśla, że lepiej wyposażone państwa członkowskie powinny udostępniać swoich ekspertów i tłumaczy ustnych, aby ułatwiać sprawne i skuteczne dochodzenia, natomiast każde państwo członkowskie powinno postarać się wyznaczyć prokuratora zajmującego się tymi przestępstwami w celu przyspieszenia koordynacji działań sądów;

24. wzywa państwa członkowskie, aby na szczeblu UE automatycznie wymieniały się informacjami o osobach podejrzanych o zbrodnie wojenne w rozumieniu art. 1F konwencji genewskiej; jest zdania, że konieczna jest również ściślejsza współpraca na szczeblu krajowym między organami imigracyjnymi a prokuratorami w sprawach osób podejrzanych o zbrodnie wojenne;

25. wzywa wszystkie państwa członkowskie do pełnej współpracy w walce z bezkarnością; wyraża głębokie zaniepokojenie brakiem współpracy ze strony niektórych państw członkowskich w ściganiu syryjskich zbrodniarzy wojennych;

26. w pełni popiera działania państw europejskich podejmowane pod przewodnictwem Niderlandów od września 2020 r., mające doprowadzić do wszczęcia przed Międzynarodowym Trybunałem Sprawiedliwości postępowania przeciw Syrii za naruszenie konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur;

27. wzywa państwa członkowskie UE, by na konferencji OPCW wiosną 2021 r. wystąpiły z wnioskiem o zawieszenie członkostwa Syrii w tej organizacji w związku z fałszowaniem dowodów na użycie broni chemicznej; jest nadal wstrząśnięty przeprowadzonymi przez reżim syryjski 336 udokumentowanymi atakami na ludność cywilną z użyciem broni chemicznej, w tym chloru, sarinu i gazu musztardowego, i potępia te ataki;

28. zdecydowanie potępia wszelkie ataki na pracowników organizacji humanitarnych, zwłaszcza ze strony reżimu syryjskiego i ISIL/Daiszu; zwraca uwagę, że reżim syryjski ponosi szczególną odpowiedzialność za celowe zabójstwa pracowników organizacji humanitarnych od 2011 r. podkreśla ogromną odpowiedzialność Rosji za ataki na pracowników organizacji humanitarnych, zwłaszcza za bombardowanie 21 szpitali polowych Lekarzy bez Granic w październiku 2015 r.;

29. wyraża głębokie zaniepokojenie tym, że dziesięć lat po wybuchu konfliktu naród syryjski nadal cierpi; jest szczególnie zaniepokojony faktem, że potrzeby humanitarne w Syrii zwiększyły się o jedną piątą w samym ubiegłym roku oraz że dodatkowe 4,5 mln Syryjczyków utraciło bezpieczeństwo żywnościowe, a 90 % żyje poniżej granicy ubóstwa; uważa, że dostęp do pomocy humanitarnej musi pozostać jednym z głównych priorytetów UE w Syrii, a większe potrzeby wymagają silniejszej reakcji finansowej i politycznej ze strony UE; zauważa, że rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2533 (2020) w sprawie przejścia granicznego w Bab al-Hawa ma zostać odnowiona w lipcu 2021 r.; ubolewa nad faktem, że Rosja i Chiny ostatnio wstrzymały się od głosu zamiast głosować za rezolucją; uważa, że pomoc humanitarna udzielana przez granicę nie wystarczy do zaspokojenia potrzeb ludności, która jest obecnie od niej uzależniona; przypomina, że przetrwanie 2,4 mln Syryjczyków zależy od tego przejścia granicznego oraz że nieprzedłużenie jego funkcjonowania o co najmniej 12 miesięcy miałyby poważne konsekwencje mogące zagrażać życiu wielu osób; potępia działania członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, którzy dla celów politycznych starali się ograniczyć dostęp do pomocy humanitarnej; wzywa wszystkich członków Rady Bezpieczeństwa ONZ do poparcia odnowienia rezolucji w sprawie przejścia granicznego, aby uniknąć pogłębienia kryzysu humanitarnego, zapewnić rozszerzenie zakresu pomocy udzielanej przez granicę zgodnie z zasadami humanitarnymi i zwiększyć wsparcie na tę pomoc; podkreśla, że trzeba niezwłocznie przedłużyć zezwolenie na dalsze funkcjonowanie przejść granicznych w Bab al-Salam i al-Jarubija zgodnie z rezolucją

Czwartek, 11 marca 2021 r.

Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 74/169, aby zagwarantować, że pomoc będzie docierała najkrótszymi szlakami do potrzebującej ludności zarówno na północnym zachodzie, jak i na północnym wschodzie; podkreśla, jak ważne jest zadbanie o to, by pomoc humanitarna była kierowana wyłącznie do osób najbardziej potrzebujących;

30. wzywa społeczność międzynarodową do pilnego zajęcia się rekordowym poziomem potrzeb humanitarnych ludności syryjskiej w Syrii i poza nią; zachęca UE jako gospodarza 5. brukselskiej konferencji darczyńców na rzecz Syrii do przekonania innych międzynarodowych darczyńców, aby zwiększyli wsparcie na służbę zdrowia w planie pomocy humanitarnej dla Syrii poprzez zwiększone, elastyczne i wieloletnie finansowanie odpowiadające na potrzeby ludności w perspektywie długoterminowej; wzywa międzynarodowych darczyńców do inwestowania w szczególności w programy służące naprawianiu, przywracaniu i wzmacnianiu uszkodzonych lub zniszczonych placówek służby zdrowia, a także innej zniszczonej infrastruktury cywilnej;

31. zwraca się do Rady Bezpieczeństwa ONZ, aby uwzględniła w przyszłych rezolucjach i oficjalnych dyskusjach ONZ wyraźne apele o ochronę pracowników służby zdrowia; w związku z tym wzywa państwa członkowskie UE, aby wspierały politycznie i operacyjnie inicjatywy w zakresie rozliczalności i śledztwa prowadzone przez ONZ w celu przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego;

32. przed 5. brukselską konferencją darczyńców w dniach 29-30 marca 2021 r. przypomina o znaczeniu nie tylko wypełnienia zobowiązań dotyczących pomocy humanitarnej, ale i ich zwiększenia dla dobra Syryjczyków, przesiedleńców wewnętrznych, uchodźców i społeczności dotkniętych kryzysem w regionie; zwraca uwagę na fakt, że UE i jej państwa członkowskie są największymi darczyńcami na rzecz Syrii, a w odpowiedzi na kryzys humanitarny w tym kraju udzieliły od 2011 r. pomocy o wartości 20 mld EUR; jest głęboko zaniepokojony faktem, że rząd Zjednoczonego Królestwa ponoć zamierza znacznie ograniczyć swój wkład w pomoc, w tym o 67 % dla Syrii i 88 % dla Libanu;

33. podkreśla rolę państw ościennych w okazywaniu solidarności i udzielaniu pomocy syryjskim uchodźcom w Libanie, Jordanii, Turcji i Iraku; wzywa państwa członkowskie UE do dalszego finansowania programów pomocy humanitarnej dla uchodźców w krajach przyjmujących i dla osób wewnętrznie przesiedlonych w Syrii; wzywa państwa członkowskie UE do zapewnienia wszelkich niezbędnych środków finansowych i koniecznego wsparcia w celu zagwarantowania wszystkim dzieciom syryjskim będącym uchodźcami w krajach przyjmujących dostępu nie tylko do szkolnictwa podstawowego, ale również do szkół średnich; apeluje do wszystkich krajów przyjmujących o podjęcie wszelkich środków niezbędnych do osiągnięcia tego celu oraz do usunięcia wszelkich przeszkód administracyjnych lub legislacyjnych; zachęca kraje przyjmujące do skupienia się na dostępie do zatrudnienia, opieki zdrowotnej i edukacji oraz dokumentacji cywilnej, co ułatwi uchodźcom usamodzielnienie się;

34. zauważa, że unijny fundusz powierniczy „Madad” w odpowiedzi na kryzys w Syrii wygaśnie z końcem 2021 r.; wzywa Komisję do zapewnienia środków finansowych na pomoc humanitarną UE w odpowiedzi na kryzys w Syrii w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej oraz do zapewnienia niezakłóconego funkcjonowania jego projektów;

35. wzywa wszystkie państwa członkowskie do wspierania pomocy humanitarnej opartej na zasadach, bez normalizacji stosunków z reżimem syryjskim; przestrzega przed bezpośrednim lub pośrednim inwestowaniem unijnych środków finansowych w ogólną odbudowę Syrii, jeżeli reżim syryjski nie wdroży wiarygodnego procesu politycznego; wzywa wysokiego przedstawiciela/wiceprzewodniczącego, aby w ramach długoterminowego planowania reakcji w Syrii opracował solidną politykę należytej staranności w zakresie praw człowieka w odniesieniu do przyszłych interwencji związanych z odbudową w ścisłej współpracy z podmiotami syryjskiego społeczeństwa obywatelskiego, w tym ramy monitorowania zawierające odpowiednie wskaźniki dotyczące standardów praw człowieka; ubolewa nad planami biznesowymi Rosji, Iranu, Chin i Turcji, aby odnieść korzyści ze zniszczenia Syrii;

36. wzywa państwa członkowskie do utrzymania sankcji wobec osób i podmiotów zaangażowanych w represje w Syrii; podkreśla, że należy unikać wszelkich niezamierzonych negatywnych konsekwencji sankcji, traktując wyjątkowo działania humanitarne oparte na zasadach, a także stawić czoła wyzwaniom związanym z nadmiernym przestrzeganiem przepisów bankowych wspólnie ze Stanami Zjednoczonymi;

37. zwraca się do UE i jej państw członkowskich o aktualizację i rozszerzenie wykazu osób objętych ukierunkowanymi sankcjami na mocy nowego globalnego systemu sankcji UE w zakresie praw człowieka, w tym syryjskich, rosyjskich i irańskich dowódców cywilnych i wojskowych, którzy są wiarygodnie zamieszani w zbrodnie wojenne;

38. zobowiązuje się do przyjęcia skutecznych unijnych przepisów dotyczących należytej staranności przedsiębiorstw nakładających obowiązek należytej staranności w zakresie praw człowieka na unijne przedsiębiorstwa i przedsiębiorstwa działające na jednolitym rynku;

Czwartek, 11 marca 2021 r.

39. przypomina wszystkim państwom członkowskim, że powrót do Syrii nie jest bezpieczny; uważa, że zgodnie z deklarowanym stanowiskiem UE każdy powrót powinien być bezpieczny, dobrowolny, godny i świadomy; wzywa wszystkie państwa członkowskie UE, by w polityce krajowej nie wprowadzały zmian pozbawiających niektóre kategorie Syryjczyków statusu chronionego oraz by odwróciły tę tendencję, jeżeli już stosują takie podejście; wzywa Liban, Turcję i wszystkie kraje regionu do zawieszenia deportacji Syryjczyków z powrotem do Syrii wbrew ich woli;
40. potępia nieodwracalne szkody, jakie stosowana przez Assada taktyka spalonej ziemi wyrządziła obiektom kultury, a także grabieże i przemyt dóbr kultury przez dżihadystów, którzy wykorzystują je do finansowania swojej roli w konflikcie;
41. jest poważnie zaniepokojony pogarszającą się sytuacją humanitarną i sanitarną oraz stanem bezpieczeństwa w obozach w północno-wschodniej Syrii, zwłaszcza w obozach al-Hol i Roj, które nadal sprzyjają radykalizacji; uważa, że obywatele UE podejrzani o udział w organizacjach terrorystycznych i przetrzymywani w tych obozach powinni być sądzeni przed sądem; jest wstrząśnięty zabójstwem pracownika Lekarzy bez Granic w obozie al-Hol w dniu 24 lutego 2021 r., które jest kolejnym przykładem na to, że przemoc i brak bezpieczeństwa w obozie mogą być przyczyną śmierci;
42. wzywa państwa członkowskie do ochrony dzieci, które mogą być zatrzymywane za przestępstwa związane z bezpieczeństwem lub za związki z ugrupowaniami zbrojnymi;
43. wzywa państwa członkowskie do repatriacji wszystkich europejskich dzieci, z uwzględnieniem przede wszystkim ich szczególnej sytuacji rodzinnej i nadrzędnego interesu dziecka, oraz do zapewnienia zgodnie z prawem międzynarodowym niezbędnego wsparcia w procesie ich rehabilitacji i reintegracji;
44. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, Wiceprzewodniczącemu Komisji/ Wysokiemu Przedstawicielowi Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządowi i Radzie Reprezentantów Iraku, regionalnemu rządowi Kurdystanu oraz rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej.
-